

## DDV IN POSTOPEK 42 – DODATNO POJASNILO

### Pojasnilo DURS, št. 4230-380/2010, 23. 9. 2010

Davčni zavezanec navaja, da pojasnilo DURS, št. 4230-264/2010 z dne 2. 8. 2010, ki je objavljeno na spletnih straneh DURS, v praksi povzroča težave pri poročanju (predvsem zaradi dejstva, da špediter običajno ne razpolaga z računi, ki jih uvoznik izda prejemniku blaga), podraži storitev poročanja, kar zmanjšuje konkurenčnost špediterja, povzroči vmešavanje špediterjev v posel uvoznika, v katerem drugače ne sodeluje ... Dosedanji sistem poročanja, ko se je podatke pridobilo iz uvozne dokumentacije, se je v praksi izkazal kot optimalen, zato ga zanima, ali je možno rekapitulacijsko poročilo izpolnjevati tako, da se za poročanje ponovno dovoli uporabo dokumentacije, ki je priložena carinski deklaraciji.

V nadaljevanju posredujemo odgovor:

*Posredni zastopnik, identificiran za namene DDV v Sloveniji, ki poroča za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, vpiše v rekapitulacijsko poročilo skupno vrednost dobav blaga in storitev, ugotovljeno na podlagi računov, ki jih uvoznik izda prejemniku blaga.*

Po preučitvi predloga glede spremembe stališča DURS v zvezi s poročanjem posrednih zastopnikov, identificiranih za namene DDV v Sloveniji, ki poročajo za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, sporočamo, da je naše stališče, podano v pojasnilu DURS, št. 4230-264/2010 z dne 2. 8. 2010, nespremenjeno.

Posredni zastopnik uvoznika – špediter bo o dobavah blaga tujega davčnega zavezanca poročal pod svojo identifikacijsko številko za DDV, ki jo ima v Sloveniji. **Špediter mora podatke o dobavi blaga v drugo državo članico zajeti z računov, ki jih uvoznik izda prejemniku blaga.** Tako ne nastanejo razlike med vrednostjo blaga, ki jo poroča slovenski špediter kot oproščeno dobavo blaga znotraj Skupnosti (preko rekapitulacijskih poročil v sistem VIES), in vrednostjo, ki jo prejemnik iz druge države članice prikaže kot pridobitev blaga. V primeru, če tuji davčni zavezanec-uvoznik blaga (z npr. DE identifikacijsko številko za DDV) po sprostitvi blaga v prost promet opravi oproščeno dobavo blaga za svoj račun (dobava samemu sebi, npr.: v Italijo, kjer razpolaga z italijansko identifikacijsko številko za DDV) v drugo državo članico, se v rekapitulacijsko poročilo vpiše carinska vrednost blaga (iz polja 44 EUL) povečana za morebitne obračunane carinske in antidumpinške dajatve.

Dosedanji način poročanja, da so se v rekapitulacijska poročila vpisovale vrednosti, ugotovljene na podlagi dokumentacije, ki jo je uvoznik priložil carinski deklaraciji (carinska oziroma statistična vrednost blaga), se je izkazala za neustrezno. Zaradi takega načina poročanja prihaja do razlik med vrednostmi dobav blaga, ki jih poročajo špediterji kot oproščene dobave blaga znotraj Skupnosti in vrednostmi, ki jih poročajo prejemniki tega blaga v drugi državi članici in ki predstavljajo davčno osnovo za obračun DDV v tej državi članici, kar močno otežuje izvajanje nadzora pravilnosti obračunavanja DDV v vseh državah članicah. Zaradi neenotnega načina poročanja je le-tega treba uskladiti tako, da bodo poročali o dobavah v drugo državo članico vsi davčni zavezanci enako.

Uvoz blaga, če uvozu sledi dobava ali prenos blaga davčnemu zavezancu v drugo državo članico, je oproščen plačila DDV pod pogoji, ki jih določijo države članice. V praksi se je pokazalo, da trgovci izkoriščajo razlike v uporabi, da bi se izognili plačilu DDV za blago, uvoženo v teh razmerah. Zaradi navedenega je bila v Uradnem listu Evropske unije, št. L 175, sprejeta Direktiva Sveta 2009/69/ES z dne 25. junija 2009 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede davčne utaje, povezane z uvozom. V direktivi so navedeni ukrepi za preprečevanje davčnih utaj, ki bi se izvajali na ravni Skupnosti in bodo v slovensko zakonodajo preneseni s 1. januarjem 2011.

Zaradi navedenega mora špediter v rekapitulacijsko poročilo vpisati vrednost blaga, ugotovljeno na podlagi dokumentov, ki jih uvoznik izda prejemniku blaga v drugo državo članico, in ki v skladu z ZDDV-1 predstavlja davčno osnovo za obračun DDV, in ne statistične oziroma carinske vrednosti blaga, ki jo ugotovi na podlagi dokumentov, ki so predloženi carinski deklaraciji.